

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 16
“Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2024”
วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2567

แนวโน้มการจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติของท่องเที่ยวเชิงกีฬา: การเปลี่ยนแปลงของจุดหมาย
ปลายทาง ที่มีต่อความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ยั่งยืน
Trends in the International Sports Tourism Management: Changes in Destination
Preferences and The Significance for Sustainable Sports Tourism

เพ็ญประภา อีรานูวัฒน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Email: penprapa.te@ssru.ac.th

วีระ วีระโสภณ

วิทยาลัยการจัดการอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Email: weera.we@ssru.ac.th

ศุภศักดิ์ เงามประเสริฐวงศ์

วิทยาลัยการจัดการอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Email: supasak.ng@ssru.ac.th

ธนา กิติศรีวรพันธ์

วิทยาลัยการจัดการอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นปรากฏการณ์ที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก (Pasquinelli, 2017) โดยการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการผสมผสานระหว่างกีฬาแข่งขันและการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน หรือ sports tourism events (Beaumont, 2015) ส่งผลให้การเติบโตของปรากฏการณ์นี้ไม่เพียงแต่ดึงดูดความสนใจจากผู้ท่องเที่ยวในกีฬาและนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังกระตุ้นความสนใจของนักวิจัยและชุมชนท้องถิ่น (Gibson, 2018) สำคัญที่สุดของแนวคิดนี้ คือ ความน่าสนใจในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกีฬาและการท่องเที่ยว โดยจุดหมายปลายทางนั้น ๆ จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตาม การจัดการกีฬาย่อมส่งผลกระทบต่อชุมชนในระยะยาวต่อชุมชน (Johnston, 2023) ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นคือการรวมกิจกรรมกีฬาและการท่องเที่ยวไปสู่คำถามสำคัญเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) โดยเฉพาะเรื่องผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดงานดังกล่าวต่อชุมชนท้องถิ่น

การศึกษานี้ได้ทำการศึกษาลงลึกในประเด็นสำคัญ โดยการสำรวจมุมมองที่มีต่อการเป็นเจ้าภาพกิจกรรมกีฬาเป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีจุดมุ่งหมายที่จะนำเสนอภูมิทัศน์ที่แสดงให้เห็นถึงภาพรวมของสิ่งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับความรู้สึกของประชาชน หรือผู้อยู่อาศัยในชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬาขนาดใหญ่ (Mega Sport Event) รวมถึงท่าทีและทัศนคติของประชาชนที่ได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อทิศทางการดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬา เนื่องจากการได้รับการสนับสนุนหรือการต่อต้านการจัดการกิจกรรมกีฬาของคนในชุมชนมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความสำเร็จของการจัดการกิจกรรมกีฬาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 16
“Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2024”
วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2567

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาแล้วนั้น การศึกษาวิจัยในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะมีการให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ดังนั้น การศึกษาวิจัยนี้มีความตั้งใจที่จะทำการทบทวนช่องว่างนี้และศึกษาการปรับตัวของผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬานานาชาติ หรือการแข่งขันกีฬานานาชาติให้ตอบโจทย์กรอบของ The Global Sustainable Tourism Council (GSTC) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อเพิ่มคุณค่าในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยพิจารณาความยั่งยืนของทั้ง สามมิติคือ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ที่ชุมชนจะต้องถูกปกป้องและได้รับการรักษาและการแบ่งปันประโยชน์ร่วมกัน

ทั้งนี้ จากนิยามของการท่องเที่ยวทางกีฬา หมายถึง ปรากฏการณ์ที่บุคคลเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ เพื่อมีส่วนร่วมหรือเข้าชมกิจกรรมทางกีฬา หรือการแข่งขันกีฬา ดังนั้น การวิจัยนี้จะใช้เกณฑ์ของ Global Sustainable Tourism Council หรือ GSTC Criteria เพื่อสำรวจทัศนคติของชุมชน และผู้จัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ต่อการจัดงานกีฬาระดับนานาชาติ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการอธิบายทัศนคติของชุมชนต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผลกระทบที่เกิดขึ้น

โดยการศึกษาที่มีความตั้งใจ ที่จะเสริมสร้างการถกเถียงในทางวิชาการเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของการจัดการแข่งขันกีฬา นอกจากนี้ งานวิจัยนี้จะส่งผลในทางปฏิบัติสำหรับผู้จัดการแข่งขัน (organizer) และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (local staffs) ที่เป็นผู้ประสาน และทำความเข้าใจในการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีในชุมชนและการให้ความยั่งยืนของท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงของการเชื่อมโยงระหว่างกีฬาและการท่องเที่ยว การเข้าใจของผลวัตรแบบองค์รวมเหล่านี้ถูกมองเห็นอย่างไรในระดับมุมมองของชุมชนกลายเป็นสิ่งสำคัญมากขึ้นในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับสถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน และสามารถนำผลการศึกษาวิจัยเป็นแนวคิดเพื่อส่งเสริมให้ผู้จัดการแข่งขันกีฬานำแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยใช้เกณฑ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสำหรับแหล่งท่องเที่ยว (Global Sustainable Tourism Criteria for Destination (GSTC-D) ของ World Tourism Organization เพื่อให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทยได้รับการยอมรับจากนักท่องเที่ยวและนักกีฬาในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism)

การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเผยให้เห็นงานวิจัยที่ครอบคลุมซึ่งตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงพลวัตระหว่างการจัดการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยว (sports tourism events) โดยเน้นมิติผลกระทบ และนัยต่าง ๆ การสังเคราะห์ผลทางวิชาการนี้ ให้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับปรากฏการณ์นี้ ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านบวกและด้านลบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ภาพรวมต่อไปนี้นำสรุปข้อค้นพบหลักและประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้:

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง ปรากฏการณ์ที่บุคคลเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางต่าง ๆ เพื่อเข้าร่วมหรือชมกิจกรรม กิจกรรม หรือการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Kurtzman & Zauhar, 2003) ครอบคลุมกิจกรรมหลากหลาย จากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสำคัญ ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ฟุตบอลโลก หรือการแข่งขันระดับนานาชาติ ไปจนถึงการเข้าร่วมในกีฬาสันทนาการ เช่น กอล์ฟ สกิ หรือการขี่จักรยานในสถานที่ต่าง ๆ (Wilby, et al., 2003) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกี่ยวข้องกับทั้งการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกีฬา

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 16
“Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2024”
วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2567

และการมีส่วนร่วมเชิงรับผ่านการชมและสนับสนุนนักกีฬา (Shipway & Kirkup, 2010) การท่องเที่ยวประเภทนี้ได้รับความนิยมอย่างมาก เนื่องจากผู้ที่ชื่นชอบกีฬาแสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ที่ผสมผสานความหลงใหลในกีฬาเข้ากับการสำรวจสถานที่ใหม่ ๆ (Yusof, 2010) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถมีผลกระทบที่หลากหลายต่อจุดหมายปลายทาง รวมถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการใช้จ่ายของผู้มาเยือนที่เพิ่มขึ้น (Agrusa, et al., 2009) การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมกีฬา การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างผู้เข้าร่วมและชุมชนท้องถิ่น (Kiani & Rizvandi, 2020) และโอกาสในการส่งเสริมวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีและการออกกำลังกาย

อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวเชิงกีฬาอาจมีได้หลายรูปแบบ โดยสามารถจำแนกรายละเอียดดังนี้

1. Event Tourism หรือการท่องเที่ยวเชิงกิจกรรม คือ การเดินทางไปชมการแข่งขันกีฬาสำคัญ ๆ เช่น ฟุตบอลโลก ซูเปอร์โบวล์ หรือโอลิมปิก ซึ่งผู้เข้าร่วมจะได้สัมผัสกับความตื่นเต้นของงานและบรรยากาศของเมืองเจ้าภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถแบ่งออกได้หลายมิติ อ้างอิงจากมุมมองของ Gibson (1998) ซึ่งแบ่งเป็น 3 มิติ คือ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเชิงรุก ซึ่งหมายถึง ผู้คนที่เดินทางไปเล่นกีฬา การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การเดินทางเพื่อชมการแข่งขันกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อสัมผัสกับอดีต ซึ่งรวมถึงการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์กีฬา สถานที่เล่นกีฬาที่มีชื่อเสียง

2. Active Tourism หรือการท่องเที่ยวเชิงรุก เป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักเดินทางด้านกีฬามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย เช่น เดินป่า ขี่จักรยาน เล่นสกี หรือกีฬาทางน้ำในสถานที่เฉพาะที่มีเงื่อนไข และสภาพที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมเหล่านี้ (Petrovic, 2013) ในช่วงปลายทศวรรษ 1980 และต้นทศวรรษ 1990 เนื่องจากเส้นแบ่งระหว่างกีฬาและการท่องเที่ยวเริ่มเลือนรางมากขึ้น และกิจกรรมมีความหลากหลายมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดจากปัจจัย 2 ประการ ประการแรก ความนิยมของ “การท่องเที่ยวเชิงรุก” (active tourism) ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเบี่ยงเบนไปจากความสอดคล้องทางวัฒนธรรมและทางภูมิศาสตร์ ของการพักผ่อน และการเดินทางแบบดั้งเดิม ประการที่สอง การเกิดขึ้นของ “กีฬาเพื่อการพักผ่อน” (leisure sports) หรือนันทนาการ ซึ่งขณะนี้ได้รับความนิยมในอย่างสูง อันเป็นผลมาจากการพัฒนากิจกรรมใหม่ ๆ หรือการฟื้นฟูที่หลากหลาย (การปีนเขา ปั่นจักรยานเสือภูเขา การพายเรือแคนู พาราเซล ล่องแก่ง) ทำให้ “การท่องเที่ยว” มีความน่าสนใจและมีความหลากหลายมากขึ้น (Bourdeau, et al., 2002)

3. Adventure Sports Tourism หรือการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย คือ นักเดินทางที่แสวงหาประสบการณ์ที่ทำให้กระตุ้นความตื่นเต้น เช่น บันจัมพ์ ดิ่งพสุธา และกีฬาเอ็กซ์ตรีมในจุดหมายปลายทางต่าง ๆ เช่น หน้าผา ภูเขา การท่องเที่ยวแบบสุดขีดและแบบผจญภัยกำลังได้รับความนิยมมากขึ้นในกลุ่มคนรุ่นใหม่ (Roman, et al., 2022) จำนวนผู้ที่ชื่นชอบและผู้เข้าร่วมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมีความเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ (Roman, et al., 2022) และความพึงพอใจทางร่างกายและจิตใจต่อความสามารถของตนเอง (Stankiewicz & Nurkowanie, 2021) แม้ว่ากีฬาเหล่านี้จะสามารถเล่นได้ในเวลาว่าง แต่การผจญภัยและการท่องเที่ยวแบบสุดขีด (extreme) ก็ยังเป็นกิจกรรมหรือประสบการณ์ทุกประเภทสามารถรวมไว้ในการท่องเที่ยวแบบผจญภัยได้ แต่โดยทั่วไปหมายถึงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงหรือต้องเตรียมตัวอย่างมาก อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวแบบสุดขีด (extreme) อาจส่งผลให้สูญเสียสุขภาพหรือแม้กระทั่งชีวิต

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 16
“Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2024”
วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2567

แรงจูงใจของผู้เข้าร่วมมีตั้งแต่ความทะเยอทะยานไปจนถึงความปรารถนาที่จะโดดเด่น หรือแสดงความเป็นตัวของตัวเอง (Roman, et al., 2022)

4. Culinary and Cultural Tourism หรือการท่องเที่ยวด้านอาหารและวัฒนธรรม สามารถผสมผสานการแข่งขันกีฬาเข้ากับประสบการณ์ด้านอาหารและวัฒนธรรม โดยที่นักท่องเที่ยวจะได้สำรวจอาหารท้องถิ่น ประเพณี และสถานที่ท่องเที่ยวในขณะที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา เมืองและภูมิภาคสมัยใหม่กำลังปรับปรุงชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของตนมากกว่าการเป็นเจ้าของภาพการแข่งขันกีฬาขนาดใหญ่และการแข่งขันกีฬาที่สำคัญอื่น ๆ (Malchrowicz-MoŚko & Poczta, 2018) การแข่งขันกีฬาที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับประวัติศาสตร์วัฒนธรรมของกีฬาท้องถิ่น โดยเฉพาะการแข่งขันกีฬาที่ยังไม่มีประวัติยาวนาน แต่สักวันนี้อาจมีส่วนช่วยในมรดกทางวัฒนธรรมของสถานที่ใดสถานที่หนึ่งและปัจจุบันได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่น โดยทั่วไปแล้ว ยิ่งงานมีความชัดเจนมากขึ้นเท่าใด งานก็จะยิ่งฝังลึกอยู่ในวัฒนธรรมของพื้นที่นั้นมากขึ้นเท่านั้น และแบรนด์ก็จะยิ่งมีพลังมากขึ้นเท่านั้น บทบาทที่เพิ่มขึ้นในด้านการตลาดในสถานที่จัดการแข่งขันส่งเสริมการเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และกำลังเกิดขึ้นจากการแข่งขันกีฬาขนาดใหญ่ เช่น การวิ่งมาราธอนและการแข่งจักรยาน ซึ่งมีสมัครเล่นทุกคนสามารถเข้าร่วมได้ (Malchrowicz-MoŚko & Poczta, 2018)

5. Health and Wellness Tourism หรือการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ คือ นักเดินทางที่ดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีโดยการเข้าร่วมกิจกรรมบำบัดเพื่อสุขภาพ การฝึกโยคะ หรือวันหยุดพักผ่อนที่เน้นการออกกำลังกาย สุขภาพเป็นปัญหาทางปรัชญาและสังคมวิทยาที่ยาวนาน และการวิจัยก็ค่อย ๆ แพร่กระจายไปยังสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น จิตวิทยา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และเศรษฐศาสตร์ และอื่น ๆ อีกมากมาย (Smith & Diekmann, 2017) อย่างไรก็ตาม การศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยังเน้นเรื่องสุขภาพมากขึ้นในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมาจากทั้งมุมมองทางทฤษฎีและระเบียบวิธี เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวบนพื้นฐานของสุขภาพ (Voigt & Pforr, 2013) ตามที่กำหนดไว้ในรายงานขององค์การการท่องเที่ยวโลกและคณะกรรมการการเดินทางแห่งยุโรป (องค์การการท่องเที่ยวโลกและคณะกรรมการการเดินทางแห่งยุโรป, 2018) การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพครอบคลุมการท่องเที่ยวที่ดำเนินการ โดยมีแรงจูงใจหลักคือการมีส่วนร่วมด้านสุขภาพกาย จิตใจ หรือจิตวิญญาณผ่านการแพทย์และความสมบูรณ์แข็งแรง อย่างไรก็ตาม ตามที่ Global Wellness Institute (GWI) ระบุไว้ คำว่า "การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ" ใช้เพื่ออธิบายรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์ตั้งแต่การเข้ารับการรักษา เช่น การผ่าตัดไปจนถึงการฝึกโยคะ (Spa, 2017)

6. Ecotourism and Nature-based Sports หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและกีฬาทางธรรมชาติ คือ นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น การตุนก พายเรือคายัค หรือปีนหน้าผาพร้อมชื่นชมความงามทางธรรมชาติของภูมิภาคต่าง ๆ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่ช่วยลดผลกระทบด้านลบต่อธรรมชาติและสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม โดยให้ความรู้แก่ผู้มาเยือนเกี่ยวกับธรรมชาติ ให้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมแก่ชุมชนท้องถิ่น และสนับสนุนการคุ้มครองและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม (Patterson, 2002; Wearing & Neil, 2009) ดังนั้น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและกีฬาทางธรรมชาติ เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งผู้ชื่นชอบกีฬาจำนวนมากตีความกับสภาพแวดล้อมในชนบทที่เรียบง่ายและภูมิทัศน์ธรรมชาติที่สวยงาม

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 16
“Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2024”
วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2567

(Cao, et al., 2018) การผสมผสานระหว่างการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเป็นการรวมทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบเปิดเข้ากับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จะช่วยยกระดับเนื้อหาการท่องเที่ยว และตระหนักถึงการแสวงหาชีวิตของผู้คนในการปลูกฝังความรู้สึกและเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง (Zhang & Zhong, 2020)

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังมีส่วนช่วยให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วโลกเติบโต โดยสร้างโอกาสให้จุดหมายปลายทางต่าง ๆ ได้นำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในขณะเดียวกันก็ตอบสนองความสนใจของผู้ชื่นชอบกีฬาด้วย อย่างไรก็ตาม ยังนำมาซึ่งความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการสร้างสมดุลระหว่างความต้องการของนักท่องเที่ยวด้วยการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น ประเด็นต่อไปนี้เป็นหัวข้อที่ต้องคำนึงถึงในด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ (Economic Implications) การศึกษาจำนวนมากเน้นย้ำถึงการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไปยังจุดหมายปลายทางต่าง ๆ การแข่งขันกีฬาที่สำคัญ เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกและฟุตบอลโลก ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวเร่งการเติบโตทางเศรษฐกิจ การขับเคลื่อนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การสร้างงาน และการเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น (O'Brien & Chalip, 2007)

2. การพัฒนาจุดหมายปลายทาง (Destination Development) นักวิชาการได้เน้นย้ำว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอิทธิพลต่อการพัฒนาจุดหมายปลายทางอย่างไร การไหลเข้าของผู้เข้าชมการแข่งขันกีฬาสามารถนำไปสู่การฟื้นฟูเมือง เครือข่ายการคมนาคมที่ดีขึ้น และการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย ซึ่งจะช่วยให้ความน่าดึงดูดโดยรวมของสถานที่เป็นเจ้าภาพ (Hallmann, et al., 2014)

3. ทศนคติของชุมชน (Community Attitudes) ต้องทำการสำรวจทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การวิจัยเผยให้เห็นความรู้สึกที่หลากหลาย ตั้งแต่ความภาคภูมิใจและความกระตือรือร้นไปจนถึงความกังวลเกี่ยวกับความแออัด เสียงรบกวน และการหยุดชะงักของกิจวัตรประจำวันบางอย่าง โดยการทำความเข้าใจทัศนคติเหล่านี้มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพและการวางแผนกิจกรรมที่ยั่งยืน (Konstantaki & Wickens, 2010) ผู้อยู่อาศัยประสบกับความขัดข้องและรับรู้ถึงผลกระทบด้านลบของการจัดการแข่งขันกีฬา อย่างไรก็ตาม พวกเขายังรับรู้ถึงผลกระทบเชิงบวกบางประการ เช่น การส่งเสริมเศรษฐกิจของชาติและความภาคภูมิใจของชุมชน (Cegielski & Mules, 2002)

4. แนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืน (Sustainable Practices) ซึ่งความยั่งยืนเป็นข้อกังวลที่เพิ่มขึ้นในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การศึกษาศึกษากลยุทธ์ในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการแข่งขันกีฬา ส่งเสริมแนวทางปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ และรับประกันความเป็นอยู่ที่ดีในระยะยาวของชุมชนเจ้าภาพ (Dolf & Teehan, 2015)

5. การแลกเปลี่ยนทางสังคมและวัฒนธรรม (Social and Cultural Exchanges) จากการศึกษาวิจัยของ Malchrowicz-Mośko และ Poczta (2018) กล่าวว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวาง ปฏิสัมพันธ์เหล่านี้มีส่วนทำให้เกิดความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม การบูรณาการในชุมชน และสร้างการเชื่อมโยงระหว่างบุคคลจากภูมิหลังที่หลากหลาย

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 16
“Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2024”
วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2567

6. การจัดการกิจกรรมและมรดก (Event Management and Legacy) การจัดการกิจกรรมกีฬาและผลกระทบที่ยั่งยืนถือเป็นประเด็นสำคัญ วรรณกรรมจะตรวจสอบการวางแผนงาน การทำงานร่วมกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมรดกตกทอดด้านต่าง ๆ ที่จะถูกกล่าวถึงหลังการจัดงานงาน โดยประเมินว่าจุดหมายปลายทางต่าง ๆ สามารถใช้ประโยชน์จากประสบการณ์เหล่านี้เพื่อสร้างผลกระทบเชิงบวกที่ยั่งยืนได้อย่างไร (Taks, et al., 2015)

7. แรงจูงใจและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (Tourist Motivations and Behaviors) นักวิชาการทำการศึกษาค้นคว้าถึงแรงจูงใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวด้านกีฬา การทำความเข้าใจว่าเหตุใดบุคคลจึงเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาขณะเดินทางให้ข้อมูลเชิงลึกในการออกแบบประสบการณ์การท่องเที่ยวเพื่อที่จะปรับให้เหมาะสมต่อไป (D'Auria & Tregua, 2021)

8. การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล (Digital Transformations) มีการสำรวจการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเน้นการใช้โซเชียลมีเดีย แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ และประสบการณ์เสมือนจริง เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว อำนวยความสะดวกในการเผยแพร่ข้อมูลกิจกรรมและขยายประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (D'Auria & Tregua, 2021)

9. สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Health and Well-being) คือ ความเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ และความเป็นอยู่ที่ดี การมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาขณะเดินทางได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีการส่งเสริมการออกกำลังกาย การลดความเครียด และสุขภาพโดยรวม (Smith & Diekmann, 2017)

10. ความท้าทายและความสามารถในการฟื้นตัว (Challenges and Resilience) ความท้าทายต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ การพัฒนาเมือง การสูญเสียทรัพยากร และความขัดแย้งในชุมชนที่เกิดจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักวิจัยพยายามศึกษาเชิงลึกถึงกลยุทธ์และมาตรการความยืดหยุ่นที่จุดหมายปลายทางใช้เพื่อเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้ (Hallmann, et al., 2014)

โดยสรุป การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬานำเสนอสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหลากหลายซึ่งเจาะลึกถึงความสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่างกีฬาและการท่องเที่ยว การสังเคราะห์ความพยายามในการวิจัยเหล่านี้ให้ความกระจ่างถึงประโยชน์และความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นจากการเป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬา แนวทางในการกำหนดนโยบายที่ยั่งยืน เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน และส่งเสริมแนวทางแบบองค์รวมในการจัดการจุดหมายปลายทาง

References

- Agrusa, J., Lema, J. D., Kim, S. S., & Botto, T. (2009). The impact of consumer behavior and service perceptions of a major sport tourism event. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 14(3), 267-277.
- Bourdeau, P., Corneloup, J., & Mao, P. (2002). Adventure sports and tourism in the French mountains: Dynamics of change and challenges for sustainable development. *Current Issues in Tourism*, 5(1), 22-32.

